

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو او حُسينيو د ارشاد او انسجام لوی ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیږل کېږي.

۱۷/ ربيع الثاني/ ۱۴۴۷هـ، ق موافق ۱۸ / میزان / ۱۴۰۴هـ، ش

د هجرت له ځایونو څخه د راستانه شوو هیوادوالو په وجه ، د کورونو د کرایو لوړول یو ناسم عمل دی.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، إله الأولين والآخرين، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، خاتم النبيين والمرسلين، صلى الله وسلم وبارك عليه، وعلى آله وصحبه أجمعين.

أما بعد: قال الله سبحانه وتعالى: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً).
الفتح: (۲۹)

دړنو حاضرینو او محترمو اوریدونکو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

د کوم وخت څخه چې د هجرت له ځایونو څخه د هیوادوالو را ستنېدل پیل شوي دي ، دنیا پرسته او حریصو خلکو د کورونو کرایي لوړې کړې دي، چې دا یو ناسم عمل دی او د اسلامي اخلاقو مخالف عمل دی.

الله جل جلاله فرمایلي دي چې مسلمانان باید یو پر بل مهربانه او ترحم والا وي او فرمایي: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ)الفتح: (۲۹)

ترجمه:- محمد رسول او رالېږل شوی د الله دی (په حقه سره) او هغه کسان چې له ده سره دي سختي کوونکي دي په کافرانو باندې مهربانان او زړه سواندي دي پخپلو منځونو کې.

چې د کورونو کرایي لوړول د مهربانۍ او ترحم خلاف او ناسم عمل دی، ځکه چې د هجرت له ځایونو څخه راستانه شوي هیوادوال د ترحم او مهربانۍ مستحق دي، هغوی د بیا راستنیدو پر مهال ډیری زیاتې ستونزې گاللي دي او زیات مالي او مادي امکانات یې له لاسه ورکړي دي ، هغوی مستحق ددې دي چې ورسره مرسته وشي او د بیا ژوند د عیارولو په برخه کې ورته لاس ورکړل شي. متأسفانه مونږ د هغوی په حق کې بې انصافي کوو او د کورونو کرایي ورته لوړوو، چې دا سراسر ظلم دی او داسلامي ورور گلوی او

افغاني کلتور مخالف عمل دی. زمونږ د نيکونو کلتور ميلمه پالنه وه ، د ميلمه او محتاج سره مرسته کول ؤ ، چې مونږ د هغوی لاره پريښي ده او د کورونو د کرايې لوړول د اسلامي ورورگلوۍ مخالف عمل دی.

د مسلمانانو څخه ملاتړ او د هغوی سره خواخوږي يو اسلامي اصل دی او دا ايجابوي چې مونږ د مسلمان ورور سره مرسته وکړو او د هغه د مشکلاتو په رفع کولو کې هلې ځلې وکړو. په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ». صحيح مسلم (۲۰ / ۸)

ژباړه:- د ابو موسی اشعري رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم- وفرمايل: يو مؤمن د بل مؤمن لپاره لکه د آبادۍ په څير دی، چې ځينې آبادي ځينې نور لره مضبوطوي.

په يو بل حديث شريف کې راځي: (عن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى). مسلم (۲۰ / ۹)

ژباړه:- له نعمان بن بشير رضي الله عنه څخه روايت دی وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د مؤمنانو مثال يو د بل سره په محبت او مهربانۍ او شفقت کې د يوه بدن په څير دی چې کله يو غړی له بدن څخه په درد راشي د بدن نور غړي هم د ده سره د هم غړۍ لپاره بې خواښۍ او تبې ته رابولي

په يو بل حديث شريف کې راځي: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ). صحيح البخاري (۲۲۷ / ۶)

ژباړه:- مسلمان د مسلمان ورور دی ، نه به ورباندې ظلم کوي، او نه به يې سپاري دښمن يا ځانته به يې نه پرېږدي او څوک چې د خپل ورور په حاجت کې ؤ ، الله تعالى به دده په حاجت کې وي.

امام نووي رحمه الله ددې حديثونو په شرح کې وايي: (هذه الاحاديث صريحة في تعظيم حقوق المسلمين بعضهم على بعض وحثهم على التراحم والملاطفة والتعاضد في غير اثم ولا مكروه). شرح النووي على مسلم (۱۳۹ / ۱۶)

ژباړه:- دا احاديث صريح دي په عظمت د مسلمانانو په يو بل باندې د حقوقو په باره کې او ترغيبول د مسلمانانو دي په خپلو منځو کې په ترحم کولو او مهربانۍ باندې او د يو بل په ملاتړ باندې ، خو چې د گناه کار نه وي او مکروه عمل نه وي.

حال داچې مونږ د هجرت له ځای راستنيدونکو هيوادوالو سره هيڅ ترحم نه دی کړی ، نه مو ورور سره مهربانۍ کړی ده او نه د هغوی په حال فکرمند شوي يو ، نبي عليه السلام فرمايلي دي چې څوک د مسلمانانو د حالت په اړه فکرمندي ونه لري ، نو د مسلمانانو له جملې څخه نه دی. په حديث شريف کې راځي: (مَنْ لَا يَهْتَمُّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ) المعجم الصغير للطبراني (۱۳۱ / ۲)، الترغيب والترهيب (۳۶۲ / ۲)

ژباړه:- څوک چې اهتمام نه کوي د مسلمانانو د کارونو ، پس هغه ددوی څخه نه دی.

کامل مسلمان هغه دی چې څه د ځان لپاره خوښوي ، هغه د نورو مسلمانانو لپاره هم خوښ کړي ، نو ښکاره خبره ده چې مونږ هر يو د ځان لپاره دا خوښه گڼو چې زه بايد داسې کور راوښم چې د هغې کرايه کمه او مناسبه وي. په حديث شريف کې راځي: (عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ). متفق عليه واللفظ للبخاري ت (۱۷ / ۱)

ژباړه:- د حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه د نبي عليه السلام څخه نقلوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: کامل مؤمن کيدای نشي- يو له ستاسې څخه ترهغې پورې چې خوښ وگڼي خپل مسلمان ورور لپاره هغه څه چې د ځان لپاره يې خوښ گڼي.

الله جل جلاله د هغه چا صفت کړی دی او فرمایي چې د کامل مسلمان شان دادی چې هغه به د خپلو خواهشاتو په مقابل کې د نورو مسلمانانو مشکلاتو ته ترجیح ورکوي. الله تعالی فرمایلي دي: (وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْمَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) الحشر: (٩)

ترجمه:- او غوره کوي (مهاجران) مقدموي یې پر خپلو ځانونو او اگر که وي پر دوی باندې تنگي او هر هغه څوک چې وساتلی شي له بخل د نفس د ده نه نو همدغه کسان دي همدوی مراد موندونکي په مراد رسیدلي.

په غزوه یرموک کې حضرت عکرمه رضي الله زخمي شوی ؤ او د اوبو څښلو ته یې زیات ضرورت درلود ، کله چې یې ده ته اوبه راوړلې ، نو ده وکتل چې د هغه بل ملگری هم زخمي شوی دی او تېری دی ، حضرت عکرمه رضي الله عنه وویل چې اوبه زما هغه بل ملگری ته ورکړئ ، کله چې د هغه ملگری ته یې اوبه ور وړې ، نو هغه ولیدل چې یو بل کس زخمي دی او تندې رااخیستی دی ، نو هغه صحابي وویل چې اوبه هغه درېیم کس ته ورکړئ کله چې یې اوبه هغه ته وروړلې هغه په شهادت ورسید او چې اوبه یې بیا راوگرځولی ، نو هغه ټول شهیدان شوي ؤ او اوبه هیچا ونه څښلې. تفسیر ابن کثیر / دار الفکر (٤/ ٤٠٦) په دې واقع کې د محتاج ورور لپاره دا دایثار او قربانی ورکولو عظیم درس پروت دی ، نو مونږ د راستنیدونکو په حق کې له ایتار او قربانی څخه کار واخلو او د تجارت او پیسو گټلو په غم کې نشو.

همدا راز زمونږ د ټولو ایماني وظیفه ده چې د هجرت له ځای راستانه شوو هیوادوالو سره مرسته وکړو، ځکه چې الله تعالی فرمایلي دي چې تاسې یو د بل سره تعاون او مرسته وکړئ او د هجرت له ځای څخه راستانه شوي هیوادوال د تعاون زیات مستحق دي. الله جل جلاله فرمایلي دي: (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ). المائدة: (٢)

ترجمه:- او مرسته کوئ تاسې یو تر بله په نېک کار او تقوی (پرهیز گاری) کې او مه کوئ تاسې مرستې یو تر بله پر گناه او پر عدوان (ظلم تجاوز) او وویرېږئ تاسې له الله څخه بېشکه چې الله ډېر سخت دی عذاب (د ده متخلفینو لره).

د هجرت له ځایونو د راستنیدونکو هیوادوالو سره تعاون او مرسته کول د کورونو دکرایو کمول دي او دکورونو دکرایو لوړول د هجرت څخه د راستنیدونکو هیوادوالو په حق کې په ظلم کې تعاون کول دي ، ځکه چې کله یو کس د خپل کور کرایه لوړه کړه هغه بل کس یې هم لوړوي، چې په حقیقت کې دوی دواړو د یو بل سره په ظلم کې تعاون کوونکي واقع شول. او ددې مثال داسې شو لکه چې ویل کیږي: (الدال على الشر كصانعه) تفسیر بحر العلوم (١/ ٣٩١)

ژباړه:- دلالت کوونکی په شر داسې دی لکه فاعل د شر چې وي.

په حدیث شریف کې په خواخوږۍ او مرستې زیات فضیلت بیان شوی دی، بالخصوص د هغه چا مرسته کول ډیر مهم دي ، چې مرستې او کومک ته اړتیا لري چې د نورو ځایونو څخه را ستندونکي هیوادوال د بل هرچا څخه زیات مرستې او لاسنیوي ته اړتیا لري او د مرستې او خواخوږۍ مستحق دي او د کورونو د کرایې ټیټوالی د هغوی سره لویه مرسته او خواخوږي ده.

همدا راز د کورونو د کرایې په لوړوالي کې د نورو ځایونو څخه په راستنیدونکو باندې سختي راوستل دي او د کورونو د کرایې په ټیټوالي کې پر هغوی اساني راوستل دي چې دا هم د مرستې او خواخوږۍ بهترینه نمونه ده. نبي علیه السلام فرمایلي دي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ « مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ - وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ ». سنن أبی داود-ن (٤/ ٤٤٢)

ژباړه:- د حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه د نبي عليه السلام څخه روايت کوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: چا چې لری کړه د يو مسلمان څخه سختي د دنیا ، لری به کړي الله جل جلاله دده څخه سختي د قيامت د ورځې او چا چې آساني راو ستله په هغه کس باندې چې په سختۍ کې ؤ ، آساني به راوړي الله تعالى په ده باندې په دنیا او آخرت کې او چا چې پرده واچوله په يو مسلمان باندې پرده به واچوي په ده باندې الله تعالى په دنیا او آخرت کې او الله تعالى د بنده په کومک کې دی ترڅو چې بنده د خپل ورور په مرسته او کومک کې وي.

بله دا چې هغه چا چې د نورو ځايونو څخه راستنيدونکو هيوادوالو ته د خپل کور کرايه لوړه کړه او بيا نورو خلکو دده ددغه کار په وجه د خپلو کورونو کرايې لوړې کړې، نو داسې شخص تر ټولو شرير انسان دی او په ناوړو کړنو کې د مقتدی او رهبر حيثيت لري . په يو حديث شريف کې راځي: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَغَالِيقَ لِلشَّرِّ وَإِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ مَغَالِيقَ لِلْخَيْرِ. مسند الطيالسي (۳/ ۵۵۶)، سنن ابن ماجه (۱/ ۸۶)

ژباړه:- د حضرت انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: بيشکه ځينې د خلکو څخه برسیره کوونکي د خير دي او بندوونکي دي د شر او بيشکه ځينې د خلکو څخه برسیره کوونکي د شر دي او بندوونکي دي د خير.

په يو بل روايت کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ عَلَى أَنَسِ جُلُوسٍ فَقَالَ أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِخَيْرِكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ قَالَ فَسَكَتُوا فَقَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَقَالَ رَجُلٌ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ بِخَيْرِنَا مِنْ شَرِّنَا قَالَ خَيْرُكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ. سنن الترمذي (۴/ ۵۲۸)

ژباړه:- د حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې بيشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم د داسې کسانو په خوا کې ودریده چې هغوی ناست ؤ او ورته يې وفرمايل: آیا تاسو ته غوره خلک دروښاييم چې هغوی شرير نه وي ؟ ابوهريره رضي الله عنه وفرمايل: هغه صحابه کرام چوپ شول. نبي عليه السلام داخبره درې ځله تکرار کړه. يو کس وويل: هو! يا رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته غوره شخص د شرير څخه وښايه.

نبي عليه السلام وفرمايل: غوره سړی په تاسو کې هغه دی چې د هغه څخه د خير توقع کيږي او د شر څخه يې (خلک) په امان کې وي او شرير ستاسو څخه هغه کس دی چې د هغه څخه د خير توقع نه کيږي او د هغه څخه د شر توقع کيږي. نو څوک چې د کور کرايه لوړوي، دا حديث ددغسې کسان په حق کې صدق کوي.

حقيقي مسلمان هغه دی چې د هغه د ضرر څخه نور مخلوق په امن کې وي. په حديث شريف کې راځي: (المسلم من سلم المسلمون من لسانه، ويده). متفق عليه

ژباړه:- کامل مسلمان هغه څوک دی چې په امن کې وي نور مسلمانان دده د ژبې (ضرر) څخه او د لاس (ضرر) څخه.

نو څوک چې د خپلو کورونو کرايې لوړوي ، نو دا مسلمانانو ته ضرر رسول دي او مسلمان ته ضرر رسول حرام دي.

د هجرت له ځای را ستانه شوو هيوادوالو باندې د کورونو کرايې لوړول ظلم دی.

عام تصور د ظلم څخه دادی چې د چا وهل، ټکول، د هغه پيسې يا جايداد غصب کول او داسې نور

خو د ظلم حقيقت ډير پراخه مصداقونه لري . دا هم ظلم دی چې د چا د مجبورۍ او احتياج څخه ناوړه استفاده کول او پر هغه

د ثابت نرخ څخه زيات د لسو افغانيو جنس په شل او ديرش خرڅول يا هغه ته په دوکه او فريب ورکول يا دڅواکي توکو احتکار

هم د ظلم مصداقونه دي. بناءً دا هم ظلم دی چې د هجرت ځای څخه په راستانه شوو هيوادوالو باوجود دولت او نظام د

فيصلي څخه سرغړونه کول او هغوی ته د کورونو کرايې لوړول

په اجرت او کرایې کې ظلم کول هم خورا ناوړه او بد عمل دی او په قرآن کریم کې دغه موضوع ذکر په داسې ډول ذکر شوی ده. حضرت شعيب عليه السلام حضرت موسى عليه السلام ته وفرمايل: (قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ). القصص: (٢٧) ترجمه:- وويل (پلار د جينکو مو سى ته) بېشكه زه اراده لرم د دې چې په نكاح در كړم تا ته يوه له دغو لوڼو خپلو چې دا دي په دې چې مزدوري وكړي ته زما لپاره اته كاله پس كه پوره كړه تا لس كاله نو هغه به ستا له طرفه (له ما سره احسان) وي او نه لرم زه اراده د دې چې مشقت واچوم پر تا په اشتراط د لسو كلونو ژر به ومومي ته ما كه اراده وفرمايي الله له صالحانو ښكافو (وفا كوونكيو په وعده).

عبدالله بن مسعود رضي الله عنه فرمايلي دي: كله چې لري كړلو الله تعالى عذاب د يونس عليه السلام له قوم څخه ، هغوى هغه مالونه واپس خپلو مالكانو ته وركړل چې په ظلم يې ورڅخه اخيستي ؤ، آن تر دې پورې چې سړي به تېره له بيخه راوويستله او خپل مالك ته به واپس كړه. الكشف والبيان للثعلبي (٥/ ١٥٢)

يوه ورځ فضيل بن عياض رحمه الله وژړل. چا ورته وويل: څه دې ژپړوي؟ هغه ورته وويل: زه د هغه چا په حال ژاړم چې پر باندې يې ظلم كړى وي او سبا ورځ د الله تعالى په حضور كې ودرېږي او هيڅ دليل ورسره نه وي.

يو سړي په سليمان بن عبدالملك باندې آواز وكړ په داسې حال كې چې هغه په ممبر ناست ؤ، ياد كړه ورځ د اذان. ، نو سليمان بن عبدالملك له ممبر څخه را ښكته شو او هغه سړي ته وويل : ورځ د اذان كومه يوه ده؟ هغه سړي ورته وويل: الله تعالى چې فرمايلي دي: {فَأَذْنِ مَوْذَنَ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ} (سورة الأعراف: ٤٤). اذان به وكړي يو اذان كوونكى او وبه وايي چې لعنت د الله تعالى دې وي په ظالمانو باندې. إحياء علوم الدين (٢/ ٢٠٩)

د كورونو دكرايې په لوړولو كې مسلمانانو ته اذيت او ازار رسيږي. فضيل بن عياض رحمه الله فرمايي: جائز نه دي تاته چې ته اذيت او ازار ورسوي سږي ته او يا خنزير ته په ناحقه سره. نو څه حال به وي د هغه چا چې اكرم الخلق ته اذيت او تكليف ورسوي. تفسير البحر المديد (٦/ ٨٣)

حافظ ابن رجب حنبلي وايي: ټول نصوص په دې دي چې په هيڅ وجه د وجوهو مسلمان ته اذيت او تكليف رسول جواز نلري كه هغه قولا وي او كه فعلاً وي. جامع العلوم والحكم (ص: ٣٣٦)

د كورونو د كرايو لوړول عموماً له درې لاملونو له وجې رامنځ ته كيږي: حاجت، د بل چا پيروي او تقليد او طمع يا د مال حرص. د حاجت له وجې چې څوك د كور كرايه لوړوي داسې خلك ډير كم وي او داسې ډير كم پيښېږي .

د بل چا پيروي او تقليد په وجه د كور كرايې لوړول: په ځينو ځايونو كې د كورونو مالكان اوضاع ته گوري او كله چې يو كس د كور كرايه لوړه كړي نو نور خلك هم دده پيروي او تقليد شروع كړي او د كور كرايې لوړې كړي.

خو دا كار هغه وخت ډير بد وي چې عام مسلمانانو ته په كې تكليف، مشقت او حرج وي او د كرايانو په زياتولو كې دكرايې د ټاكلو موازين مختل شي او په ټولنه كې انسانان دكرايو د لوړو قيمتونو سره مخ شي ، نو بيا دولت هم كولاى شي چې د كورونو او آپارتمانونو لپاره كرايې وټاكي، ترڅو عمومي حرج له منځه لاړ شي.

ددې نوع كرايو د زياتولو په اړه په حديث شريف كې راځي: عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ دَخَلَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَسْعَارِ الْمُسْلِمِينَ لِيُغْلِيَهُ عَلَيْهِمْ فَإِنَّ حَقًّا عَلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ يُفْعِدَهُ بَعْظَمٍ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). مسند أحمد (٣٣/ ٤٢٥)

ژباړه:- د معقل بن یسار رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایې چې ما د رسول الله صلى الله عليه و سلم څخه اوریدلي دي چې وه یې فرمایل: څوک چې د مسلمانانو د نرخونو په څه شي کې داخل شي ، ددې لپاره چې نرخونه پر هغوی ورباندې لوړ کړي، بېشکه حق ده الله تعالی چې داسې شخص کینوي په ډیر لوی ځای (چې عذاب یې لوی وي) د اور باندې د قیامت په ورځ.

بل داچې داسې شخص چې په بدو کې د نورو خلکو تقلید او پیروي کوي ناوړه او ناکاره شخص دی.

نبي عليه السلام دداسې کار د قباحت په اړه فرمایلي دي: عَنْ حُذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : لَا تَكُونُوا إِمْعَةً ، تَقُولُونَ : إِنَّا أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا ، وَإِنَّا أَسَاءُوا أَسَاءًا ، وَلَكِنْ وَطَّنُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّا أَحْسَنُوا أَنْ تَحْسِنُوا ، وَإِنَّا أَسَاءُوا أَلَّا تَظْلُمُوا). سنن الترمذي (٤/ ٣٦٤)، مسند البزار (١/ ٤٢٩)

ژباړه:- د حضرت حذیفه رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایې چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمایلي دي : امعه مه جوړېږئ (پسې ځي) چې تاسو وایې: که چیرې نیکي کوله خلکو، نو مونږ به هم نیکي کوو او که چیرې بدې کوله خلکو، نو مونږ به هم بدې کوو، بلکې اموخته کړئ خپل نفسونه خپل په دې باندې که چیرې (خلکو) نیکي کوله داچې تاسو به هم نیکي کوئ او که چیرې (خلکو) بدې کوله (په دې نفسونه اموخته کړئ) چې تاسې به ظلم نه کوئ.

بله داچې په نیکو کې یو دبل څخه مخکې کیدل په کار دي او مونږ باید ځانونه په نیکو کې مسابقه کول او یو د بل څخه په سبقت باندې عادت کړو. الله تعالی فرمایلي دي: (سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) الحديد: (٢١)

ترجمه:- تلوار وکړئ و ځغلی تاسې ای مؤمنانو! طرف د مغفرت او بښنې ته چې له جانبې ده رب ستاسې ده او تلوار وکړئ و ځغلی تاسې ای مؤمنانو هغه جنت ته چې پلنوالی یې داسې دی لکه پلنوالی د اسمان او د ځمکې تیار کړی شوی دی لپاره د هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی په الله او ایمان یې راوړی دی په رسولانو د دغه الله دغه (موعود جنت مغفرت، رضا لقاء فضل د الله دی چې عطا کوي یې هغه چا ته چې اراده وفرمایي (د عطا یې چې مؤمنان دي) او الله څښتن د فضل عظیم دی.

په یو بل مبارک آیت کې راځي: (فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). البقرة: (١٤٨) ترجمه: نو تاسې وړاندې شئ! یو تر بله نیکو ته هر چیرته چې یی تاسې رابه ولي تاسې الله ټول په قیامت کې لپاره د جزاء د اعمالو بېشکه چې الله په هر شي باندې قادر دی.

په یو بل مبارک آیت کې الله تعالی فرمایلي دي: (وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ) المطففين: (٢٦)

ترجمه: او په دغه (شرابو او نورو جنتي نعماتو) باندې پس بایدې دي چې رغبت وکړي رغبت کوونکي (په کولو د فضائلو او پرېښودلو د ردائلو چې عجلت وکړي په حساناتو او ځان وساتي له سیئاتو).

مسلمان لره په کار دي چې په نیکو کې یو دبل څخه سبقت وکړي، که چیرې یو کس کوم د هجرت څخه را ستانه شوو ته کرایه کمه کړه، بل هم باید کوښښ وکړي چې د ثواب د گټلو لپاره د هغه څخه مخکې شي او د خپل کور کرایه له هغه بل کس څخه هم کمه کړي، او له منفي مسابقې څخه ځان وساتي.

د مال د طمعي او دنیوي حرص لپاره د کورونو لوړول:

ددنیا حرص او د مال طمع ډیر ناوړه او مذموم څوی دی او ددې مذموم څوی له امله زیات کورني او اجتماعي مشکلات رامنځ ته کېږي. د طمعي لپاره کرایه لوړول هیڅکله څوک نه مړوي، بلکې ددنیا حریص انسان به تل ددنیا په لاس ته راوړلو پسې شپه او ورځ ناقراره وي او هیڅکله به دمه نشي. په حدیث شریف کې راځي، نبي عليه السلام فرمایي: (لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَّابْتَغَى ثَلَاثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ). متفق عليه

ژباړه:-- که چیرې د(حریص) بني آدم دوه خوږونه د مال وي ، نو دریم خوږ به لټوي او ډکه به نکړي خپته دده مگر خاوره. که څوک د الله تعالی د بندگانو په خاطر د کورنو کرایه ټیټه او کمه کړي ، الله تعالی به دغه نعمت تل دده په اختیار کي وساتي او که چیرې حرص یې وکړ او د الله تعالی په بندگانو یې خرچ کول بند کړل ، الله تعالی به ورڅخه دغه کورونه واخلي . حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه فرمایلي دي: «عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا اخْتَصَّهُمْ بِالنَّعَمِ لِمَنَافِعِ الْعِبَادِ ، يَقْرَهُمْ فِيهَا مَا بَدَّلُوها ، فَإِذَا مَنَعُوها نَزَعَهَا مِنْهُمْ ، فَحَوَّلَهَا إِلَى غَيْرِهِمْ» المعجم الكبير للطبراني (٣٤٩/١١)

ژباړه: د عبدالله بن عمر رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: بيشكه د الله تعالی ځینې بندگان دي چې هغوی یې په نعمتونو خاص کړي وي، د نورو بندگانو د منافعو لپاره ، الله تعالی دا نعمتونه د دوی سره ساتي تر هغې پورې چې دوی یې د الله د بندگانو په منافعو کې خرچ کوي ، خو کله چې دوی دغه نعمتونه د بندگانو د منافعو څخه را بند کړي ، نو الله تعالی ورڅخه دغه نعمتونه واخلي او نورو خلکو ته محول کړي.

ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم وتب علينا انک انت التواب الرحيم
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.